

moder vederbørligen iakttages, och för den i ordets vanliga bemärkelse arbetande kvinna är detta inflytande dessutom liktydigt med befogenheten att själf deltaga i bestämmelserna rörande hennes egna arbetsvillkor. Men saken har äfven en annan, minst lika viktig sida. Med den plats kvinnan nu intar, såväl i egenskap af yrkesutöfvare och inom familjen som inom det frivilliga sociala arbetet, synas därför hennes intresse och särskilda fallenheter*) böra tagas i anspråk jämväl för de allmänna ärenden, hvilka i allt större utsträckning angå delar af samhällslifvet, inom hvilka kvinnorna böra äga synnerlig lifserfarenhet och insikt.

Desse satser stöder justitieministern med hänvisningar till de faktiska förhållandena.

Att kvinnorna få antas äga behöflig kundskap och mognad för att tillerkännas politisk rösträtt framgår redan däraf att kvinnornas utbildning numera i allmänhet är densamma som de med dem socialt jämbördiga männans.

Det bestyrkes också däraf att kvinnorna ansetts lämpade för den kommunala valrätten.

Justitieministern öfvergår därefter till en undersökning af styrkan hos de rösträttssträfvanden kvinnorna själfva manifesterat. Vid sidan häraf ha kvinnorna tagit en allt lifligare del i det frivilliga sociala arbetet; det kan med goda skäl göras gällande att det samhälleliga intresse, som kvinnorna ådagalagt på frivillighetens väg bör tillgodogöras af statsmakterne genom att ge dem deras del äfven i den officiella samhällsverksamheten. Sitt intresse ha kvinnorna visat äfven genom ett ökad deltagande i de kommunala valen.

Efter en redogörelse för kvinnornas valdeltagande i de ländern, som infört rösträtt för kvinnor kommer justitieministern in på de farhågor**), som anförts mot den kvinnliga rösträtten. Han konstaterade, att ingenting i de åsyftade länderna inträffat, som lämnar stöd åt farhågorna. Invändingarna mot kvinnorösträtten äro f. ö. ofta hvarandra motsägende. De i den Reuterskiøldske utredningen refererede invändingarna hvilat sålunda mindre på sakskäl än på förutfattade manliga känslöstämningar.

Bägge delarna af den så mycket om-

debatterade utredningen ge dessutom tydliga bevis på, att de politiska partiernas jämviktsläge lämnats orubbadt*) af de kvinnliga väljarnas tillkomst. Den omständigheten att utöfningen af kvinnornas rösträtt icke influerar på partiernas inbördes ställning gör naturligtvis icke kvinnornas deltagande i politiken öfverflödigt eller overksam, då de ju tillföre sina resp. partier värdet af sitt arbete, sina speciella kunskaper och sina intressen.

Justitieministern sammanfattar sitt intryck af utredningen så, att den hvarken bestyrkt de uttalade farhågorna för kvinnorösträtten eller rubbat skälen för dess principiella berättigande. Därför bör den icke heller längre undanhållas kvinnorna, när nu deras intresse af den allmänt framträd och erkänts. Efter en jämförelse med anslutningen af rösträttslösa män till de föreningar, som på sin tid verkade för männans utvidgade rösträtt finns det allra minst anledning påstå att det intresse kvinnorna visat är för ringa.

Detta är i korta drag några af de synpunkter som kommit fram i den kungl. propositionen. Frågan kommer under debatt i riksdagen i första hälften af maj månad och skola vi då återkomma.

N. Kohnberger.

Det Andræske Mindelegat.

I Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse er det vedtaget at uddele Legatet i 1912 til:

- Henriette Isager, Horsens
- (Sang) 100 Kr. 3. Gang.
- Gerda Schrader, Nykøbing S.
- (Kunstmaler) 100 - 1. —
- A. S. Reumert, Storeheddinge
- (Billedhugger) 100 - 1. —
- Andrea Marie Norn, Struer
- (Arkitekt) 100 - 2. —
- Corintha Aaberg, Thisted (Bogbinder) 100 - 1. —
- Helga Brandt, Odense (Maling paa Porcelæn) 100 - 1. —
- Anna K. R. Hansen, København (Magistergrad) 100 - 2. —
- Sigrid Henriksen, Ulfborg
- (Læge) 100 - 2. —

*) Anlæg.
**) Bekymringer.

*) urokket.